

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De admirabilitate Dei, operumque eius

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](#)

Multùm intonans è flexuosis nubibus:
 O notionum pauperum & tumentium
 Procella, in æternam creaturam procax,
 Exilium audi syllabarum quanta vis:
 Namque ante dicunt ista miratum esse te,
 Tantùm prementem dictiones auribus:
 Nam cogitatorum altitudinem eloqui,
 Aiens, negans, animo vacillans, abnus,
 Fouens tumorem inanibus dictis tuum.

60 Nec nescius es, ô scriptor astutissime,
 Ut si modò ausis de culice quid dicere,
 Hic ipse te pungendo terneret fremens:
 Nobis superbèque haud superbis nil feras.
 Si tale quid dicat Proclus, cunctans tremit,
 Fides at audet scribere & firmè loqui.
 Tu qui peregrinos temerè fundis sonos,
 Attende Procle: ne insolenter dictites,
 Dum tu assequendi occasionem das scopi,
 Silere Proculos, rusticanos at loqui.

70 Natura cunctis, summe D E v s, incognita,
 Quam nube cæca condis & caligine,
 Ut hinc sciamus, cùm vsque sit recondita,
 Tamen patere operationibus suis.

T v mobilem semper poli concham ardui
 Cœlestium pulchrè rotundata orbium
 Extendis altitudine, atque eiusmodi
 Intensione stabilis haud sedem grauem.

T v pellis instar explicauisti polum:

In Proclū,
 siue Ioan.
 Philopo-
 nū, impiū
 tritheitē,
 Procli no-
 mine inue-
 hitur.

De admi-
 rabilitate
 Dei, ope-
 rūque ei^o.
 Iob. 12.
 Rom. 1.
 Decælo &
 cœlestibus
 globis, in
 genere.